

væsentlig Rolle for, om det kan gaa eller ikke —, bør lægges ind i Bestemmelserne om den specielle Nedsættelse, og dér vil jeg meget haabe, at man fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder kan faa en Udtalelse, som viser, at man fra Ministeriets Side i Fremtiden vil være betænkt paa at give denne Rabat, hvor Forholdene taler derfor, og uanset, om de paagældende Virksomheder i Øjeblikket har den eller ikke. Gennem denne specielle Bestemmelse, naar den fortolkes paa rette Maade, har man et ganske betydningsfuldt Middel til at hjælpe, hvor Hjælp i særlig Grad er nødvendig. Jeg tror derimod ikke, det for Næringslivet i Almindelighed spiller saa stor en Rolle, om man skal udrede Beløbene i Skatter eller gennem lidt højere Takster.

Det ærede Medlem Hr. Boa synes at mene, at man med en lav Prispolitik for Taksternes Vedkommende kunde imødegaa Automobiltrafikens Konkurrence. Det tror jeg er en uløselig Opgave; om man ved at forandre Taksterne kan gøre det i en lidt højere Grad end nu, er jo muligt, men jeg tror ikke, at det i nogen nævneværdig Grad kan opnaas gennem saadanne Nedsættelser, som overhovedet ligger indenfor Mulighedens Grænser. Thi det, der gør denne Konkurrence saa overordentlig farlig for Statsbanerne, er ganske afgjort det, at de paagældende afhenter Varerne ved Sælgerens Dør og leverer dem ind ad Køberens Dør. Der skyder sig her ellers to Led ind, som Statsbanerne i alt Fald i mange Tilfælde intet som helst har med at gøre: Besørgelsen af Godset fra Sælgerens Dør til Banen og Besørgelsen deraf fra Banen til Køberens Dør. Og Udgiften til disse to Ting spiller i mange Tilfælde en saa stor Rolle, at Statsbanetaksterne betyder saare lidt deroverfor.

Jeg kan saaledes ikke se rettere, end at Forslagene, naar Fortolkningen bliver rundelig og velvillig overfor de nødste Virksomheder, virkelig kan bringe ikke saa lidt godt.

Nedsættelserne tror jeg, som tidligere bemærket, vil for Statskassen faa en Betydning, som jeg maa beklage. Jeg kunde tænke mig, at den Nedsættelse, man giver, burde have været fordelt paa anden Maade, at Godstaksterne havde faaet større Nedsættelser, Persontaksterne mindre, men det ligger neppe indenfor Mulighedernes Grænse at faa det ændret saaledes. Jeg vil imidlertid henstille, at man ved kommende Revisioner af Taksterne nøje overvejer, hvad de forskellige Former af Forsendelser paafører Staten af Udgifter. Jeg har den Op-

fattelse, at man i høj Grad er kommet ind paa at ordne Forholdene ud fra den Forudsætning, at Balancen skal skabes ved, at Godset betaler for Personerne. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister allerede nu kan meddele, om denne min Opfattelse er rigtig eller forkert, jeg vil naturligvis tro, at den er rigtig, men det skulde dog interessere mig, om den højtærede Minister enten nu eller ved en senere Lejlighed kunde gøre Rede for, om det er saaledes, som jeg tror, at Godset i Virkeligheden betaler en meget væsentlig Del af Persontrafikken.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg kan tiltræde de af Flertallet stillede Ændringsforslag. De af Mindretallet stillede Ændringsforslag kan jeg derimod ikke tiltræde, selv om jeg sammen med Mindretallet og for øvrigt sammen med alle øvrige Ordførere kan deltage i Beklagelsen af, at vi ikke er i Stand til at komme længere ned med Taksterne i Øjeblikket. Der er sikkert ingen, som ikke gerne vil være med til at sætte Taksterne endnu længere ned, men der er en anden Side af Sagen, som man ogsaa maa tage i Betragtning, den nemlig, at man maa tilstræbe at naa Balance paa Statsbanernes Budget, og hvis man vil dette, maa man være overordentlig forsigtig med at gaa for langt ned med Taksterne i Øjeblikket. Jeg deler ganske det Synspunkt, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at selv om man gik betydeligt længere ned med Taksterne i Øjeblikket, vilde man ikke derved skabe nogen nævneværdig større Trafik. Jeg tror, det er en ganske forkert Opfattelse af Forholdene at gaa ud fra, at hvis vi sætter Taksterne endnu længere ned, skaber vi derved en langt større Trafik.

Jeg forstaar derfor heller ikke de Betragtninger, som blev fremført af det ærede Medlem Hr. Boa med Hensyn til dette Forhold. Han argumenterede saaledes: Han vilde følge Mindretallet, fordi Mindretallets Forslag betød lavere Takster. Ja, hvis Hensynet til at faa lavere Takster skal være det ene afgørende, og hvis man ikke vil tage Hensyn til Statens Interesser og til Muligheden for at skaffe Balance mellem Udgifter og Indtægter, saa maa man følge det ærede Medlem. Jeg tror imidlertid, man skal betragte Forholdet ikke blot ud fra Forsendernes Synspunkt: Ønskeligheden af at faa de laveste Takster, men ogsaa ud fra Statens Synspunkt: Ønskeligheden af saa vidt muligt at skaffe Balance paa Budgettet.